

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. София, 04.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 06.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **91** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на А. И. И. срещу Решение № ПИ-470/26.11.2019г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане за присъединяване изх. № С190022-105-0150606/22.05.2019г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Жалбоподателката счита решението за незаконосъобразно и необосновано, постановено в нарушение на закона и процесуалните правила. Твърди, че за пръв път е получила съобщението за доброволно изпълнение на 22.05.2019г. заедно с процесното разпореждане. Сочи, че в мотивите на обжалваното решение, въпреки че предмет на спора е разпореждане за присъединяване на задължения за здравно осигуряване и за универсален пенсионен фон по декларация, се твърди, че не са внесени в законоустановения срок данък върху общия доход по подадена ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за 2008г., поради което е начислена лихва за забавено плащане в размер на 502,80 лв., като по подобен начин е начислена и лихва относно данък върху доходите на физическите лица за 2010г., както и във връзка с подадената ГДД по чл.50 ЗДДФЛ за 2009г. Прави оплакване, че горестоящият орган изобщо не е съобразил подаваните от жалбоподателката заявления за погасяване на задължения за здравни вноски и вноски за УПФ, като твърди, че до датата на получаване на съобщението за доброволно изпълнение не е била уведомявана за образувано изпълнително дело и внасяните от нея суми са били отнасяни за погасяване на

задължения по реда на чл. 169, ал.4 ДОПК, съответно чл. 41, ал.2 ЗЗО и чл.159, ал.4 КСО, който е приложим до започване на принудителното им събиране. Възражава, че публичният изпълнител е издал два броя разпореждане за разпределение, които не са й връчени и с които внесените суми от 1933,33 лв. и от 1208,33 лв. не са отнесени за погасяване на задълженията, за които са внесени, а за други такива, въпреки направените възражения за изтекла погасителна давност за 2011 и 2012г. Иска от съда да отмени решението на директора на ТД на НАП и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. Претендира разноските по делото. В съдебното заседание жалбоподателката се представява от адв. П., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Подробни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД на НАП С., представяван от юрисконсулт, оспорва жалбата, намира я за неоснователна и моли съда да потвърди обжалваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, установи следното:

С Разпореждане за присъединяване с изх. №С190022-105-0150606/ 22.05.2019 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК е допуснато присъединяване по изпълнително производство №16015367/2016 г. по описа на ТД на НАП С., образувано срещу А. И. И., на вземания, произтичащи от задължения за здравно осигуряване (ЗО) и Универсален пенсионен фонд (УПФ) по Декларация образец 6 №220021903809173, протокол №22000193580290/22.04.2019 г., за периода 01.01.2018-31.12.2018 г. в размер на 3 119,60 лв. - главница и 19,06 лв. - лихва или общо на сума в размер на 3 138,66 лв.

С Определение №7742/ 14.10.2019г. по адм.д. №8436/2019 г. АССГ е изпратил за произнасяне на директора на ТД на НАП - С. жалба с вх. №94-А-310/31.05.2019г., подадена от А. И. срещу разпореждане за присъединяване изх. №С190022-105-0150606/ 22.05.2019г.

В изпълнение на съдебното определение е издадено процесното Решение № ПИ-470/26.11.2019г., с което жалбата на А. И. срещу разпореждане за присъединяване изх. №С190022-105-0150606/ 22.05.2019г., е оставена без уважение. Мотивите, с които е издадено оспорваното Решение, са следните:

На 22.04.2009 г. А. И. е подала ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. №2215140004144/22.04.2009 г. за периода 01.01.2008 - 31.12.2008 г., като е деклариран за внасяне данък в размер на 7 434,83 лв. Тъй като данъкът не бил внесен в законоустановения срок, е начислена лихва в размер на 502,80 лв., която също не е внесена.

На 30.04.2010 г. А. И. е подала ГДД с вх. № 2215И0007745/30.04.2010 г. за периода 01.01.2009 - 31.12.2009 г., като е деклариран за внасяне данък в размер на 7 121,16 лв. На 03.05.2010 г. е постъпило плащане в размер на 6 765,10 лв. за погасяване на част от задължението, след което остава остатък за довносяне в размер на 356,06 лв. Тъй като този остатък не е внесен, отново са начислени лихви.

С протокол №110-22221519080508-073-001/11.11.2019 г. е извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства по отношение на плащания и задължения по подадената за 2009 г. декларация с вх. №2215И0007745/30.04.2010 г., при която е констатирано, че лицето е изгубило правото си на отстъпка върху внесената сума, тъй като съгласно чл. 53, ал.3 от ЗДДФЛ (отм.) лицата, които подадат годишна данъчна

декларация в срок до 30 април на годината по електронен път, ползват отстъпка 5 на сто върху внесената в същия срок част от данъка за довносяне по годишната данъчна декларация.

На 02.05.2011г. А. И. е подала за периода 01.01.2010 - 31.12.2010 г. ГДД с вх. №[ЕГН], като е деклариран данък за вносяне в размер на 7 209,93 лв. Същият не е внесен в срок, поради което е начислена лихва за забавено плащане в размер на 68,96 лв., която също не е внесена.

Директорът на ТД на НАП е посочил, че всички плащания, постъпващи през 2013 г., предвид правилата за плащане на данъци и осигурителни вноски от 01.01.2013 г., погасяват вписаните в данъчно-осигурителната сметка на лицето задължения по реда на тяхното възникване, съгласно чл. 169 от ДОПК.

На 26.08.2014 г. А. И. е подала декларации обр. 6 за 2010, 2011 и 2012 г.

През 2016 г. е издадено съобщение за доброволно изпълнение №С160022-048-0041112/03.12.2016г., според което А. И. се уведомява, че е образувано изпълнително дело №[ЕИК] за неплатени публични вземания в общ размер 9 890,27 лв.

Впоследствие органите по приходите са установили, че не са извършени плащания на годишно изравняване за: ДОО, здравно осигуряване и допълнително задължително пенсионно осигуряване (ДЗПО), както следва:

- ДОО по декларация обр. 6 № 220021704084649/ 25.04.2017 г. за 2016 г. в размер на 5 085 лв., за което са внесени авансови вноски в размер на 1 075,80 лв., както и е извършено плащане в размер на 886,05 лв., с остатък за довносяне в размер на 3 123,15 лв. С АПВ № ПО-22221517054271-004-001/30.06.2017 г. е извършено прихващане на остатъка за ДОО по декларация обр. 6 №220021704084649/25.04.2017 г. в размер на 3 123,15 лв.;

- НЗОК по декларация обр. 6 № 220021903809173/ 22.04.2019 г. за 2018г. в размер на 2 496 лв., като са внесени авансови вноски в размер на 576 лв., а остатък в размер на 1 920 лв. не е внесен;

- ДЗПО по декларация обр. 6 № 220021903809173 / 22.04.2019 г. за 2018 г. в размер на 1 560лв., от които внесени авансово са 360 лв., и не е внесен остатък в размер на 1 200 лв.

На 22.05.2019г. е издадено от публичния изпълнител процесното Разпореждане с изх. №С190022-105-0150606/22.05.2019 г., с което е допуснато присъединяване по изпълнително производство №16015367/2016 г., на вземания, произтичащи от задължения на А. И. за ЗО и УПФ по Декларация обр. 6 №220021903809173, протокол №22000193580290/22.04.2019 г., за периода 01.01.2018-31.12.2018 г. в размер на 3 119,60 лв. - главница и 19,06 лв. - лихва или общо на сума в размер на 3 138,66 лв. Разпореждането е връчено на жалбоподателката А. И. на същата дата – 22.05.2019г., заедно със съобщение за доброволно плащане изх. № С160022-048-0041112/03.12.2016 г.

На 27.05.2019 г. са извършени от А. И. две плащания на суми, съответно в размер на 1 933,33 лв. и 1 208,33 лв.

С разпореждане за разпределение изх. №С1900221250149742/28.05.2019 г. е разпределено постъпилото на 27.05.2019 г. плащане в размер на 1 933,33 лв., за погасяване на следните публични задължения: за ДОО по декларация обр. 6 №220021407515042 /26.08.2014г. за 2011 г. - сума в размер на 876,64 лв.; за ДОО по декларация обр. 6 №220021407515057/ 26.08.2014 г. за 2012 г. - сума в размер на

242,79 лв.; за здравно осигуряване по декларация обр. 6 № 220021407515042/26.08.2014 г. за 2011г. - сума в размер на 637,84 лв.; за здравно осигуряване по декларация обр. 6 № 220021407515057/26.08.2014 г. за 2012 г. сума в размер на 151,75 лв.; Универсален пенсионен фонд - по декларация обр. 6 №220021407515057/26.08.2014 г. за 2012 г. - сума в размер на 24,31 лв.

С разпореждане за разпределение № С 1900221250149749/28.05.2019 г. е разпределено постъпилото на 27.05.2019 г. плащане в размер на 1 208,33 лв., за погасяване на следните публични задължения: за ДОО по декларация обр. 6 №220021407515057/26.08.2014 г. за 2012 г. - сума в размер на 700,43 лв.; за здравно осигуряване по декларация обр. 6 №220021407515057/26.08.2014 г. за 2012 г. - сума в размер на 437,77 лв.; за Универсален пенсионен фонд по декларация обр. 6 №220021407515057/26.08.2014 г. за 2012 г. - сума в размер на 70,13 лв.

Директорът на ТД на НАП е счел, че подадената жалба срещу разпореждането, с което към изпълнителното дело са присъединени вземания, произтичащи от задължения за здравно осигуряване и Универсален пенсионен фонд по Декларация обр. 6 № 220021903809173, протокол №22000193580290/22.04.2019 г. за периода 01.01.2018 - 31.12.2018 г. е неоснователна, тъй като действието на публичния изпълнител е извършено в съответствие с разпоредбата на чл.217, ал.2 ДОПК, сумите по сметката на принудителното изпълнение са разпределени съразмерно, при спазване на реда за тяхното възникване, като са спазени изискванията на чл.169 и чл.219 ДОПК и съгласно заложения алгоритъм за разпределени суми в изпълнителното производство - неразделна част от ръководството на ИС „Събиране“, утвърдено от изпълнителния директор на НАП.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните изводи:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена срещу подлежащ на оспорване акт, при наличие на правен интерес от оспорването и при спазване на предвидения в чл. 268, ал. 1 ДОПК срок, поради което се явява процесуално допустима.

По същество жалбата е основателна.

Според чл.217 ДОПК, в производството по събиране на публични вземания могат да се присъединяват публични вискатели, като присъединяването се допуска с разпореждане на публичния изпълнител до изготвяне на разпределението на събраните суми. Необходимо е новият вискател да е публичен, т. е. да се касае за публично вземане и дали е налице годен титул за изпълнение. Изпълнителни основания по чл.209, ал.2 ДОПК са ревизионният акт, декларацията, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, актовете по чл.106 и чл.107 от ДОПК, влязлото в сила НП, влезлите в сила решения, присъди и определения на съдилищата, както и решения на Европейската комисия, на Съвета на Европейския съюз, на Съда на Европейските общности и на Европейската централна банка, разпореждането за събиране на суми, издадено от органите на Националния осигурителен институт, и разпореждането по чл.211, ал.3 ДОПК.

С потвърденото от директора на ТД на НАП Разпореждане, към образуваното изпълнително дело №16015367/2016 г. са присъединени изискуеми публични вземания, произтичащи от задължения за здравно осигуряване и за Универсален пенсионен фонд. Задълженията са установени с декларации обр. 6 и протокол от 22.04.2019г. , т.е. налице са годни изпълнителни основания.

Съгласно чл. 221, ал. 1 ДОПК, когато задължението не е изплатено в срок, публичният изпълнител пристъпва към изпълнение, като е длъжен да изпрати на длъжника съобщение, с което му дава 7-дневен срок за доброволно изпълнение. Съобщението трябва да посочва изпълнителното основание, номера на изпълнителното дело и вискателя и да съдържа предупреждение към длъжника, че ако в дадения срок не изпълни задължението си, ще се пристъпи към принудително изпълнение.

В случая съобщението за доброволно изпълнение изх. № С160022-048-0041112/03.12.2016 г. е изпратено и получено от жалбоподателката по електронната поща на 22.05.2019г., заедно с Разпореждане за присъединяване изх. № С190022-105-00150606 / 22.05.2019 г. Впоследствие съобщението е връчено и чрез куриер - на 27.11.2019 г. С оглед на това и тъй като липсват доказателства лицето да е било търсено и ненамерено по предвидения в ДОПК ред за връчване на съобщения, следва да се приеме, че Съобщението за доброволно изпълнение е връчено за първи път именно на 22.05.2019 г. Оттогава започва да тече и 7-дневен срок, след изтичането на който публичният изпълнител може да пристъпи към принудително изпълнение.

На 22.05.2019г. е издадено и разпореждането, с което са присъединени към изпълнителното дело невнесените в срок изравнителни вноски за здравно осигуряване и за УПФ за 2018г. по подадената от А. И. декларация от 22.04.2019г.

Жалбоподателката не отрича, че по подадената от нея декларация обр. 6 № 220021903809173, протокол №22000193580290/22.04.2019 г. за периода 01.01.2018 - 31.12.2018 г. не са внесени в срок дължимите суми в пълен размер и че са останали непогасени публични задължения в размер на разликата между направените авансови вноски и дължимото за данъчния период окончателно задължение. След като тези задължения, установени с акт по чл. 209, ал.2,т.2 ДОПК, не са погасени в законоустановения срок, както и до датата на издаване на процесното разпореждане, те подлежат на принудително изпълнение, съответно биха могли да бъдат присъединени към друго изпълнително дело. В случая обаче Разпореждането е издадено преди на жалбоподателката да е връчено съобщението за доброволно плащане за образуваното изпълнително дело, по-конкретно в деня на изпращане и получаване на съобщението за доброволно изпълнение, респективно преди изтичането на 7-дневния срок по чл. 221, ал.7 от ДОПК. Доколкото в рамките на този срок длъжникът би могъл да погаси задълженията си, за които е образувано изпълнителното дело, което да доведе до неговото прекратяване съгласно чл.225, ал.1, т.1 ДОПК, то присъединяване на други задължения може и следва да се извърши едва след като е връчено на длъжника съобщението за доброволно изпълнение и е изтекъл 7-дневният срок за доброволно плащане, в рамките на който задълженията не са доброволно платени.

Отделно от това, по делото безспорно се установява, че в срока за доброволно плащане - на 27.05.2019г. жалбоподателката е превела по сметката на публичния изпълнител с отделни платежни нареждания две суми във връзка с изп. дело №[ЕИК]/2016 г. - сумата от 1933,33 лв. с основание за плащане - ЗО, изравнителна вноска по ГДД 2018 г., и сумата от 1208,33лв. с основание за плащане - ДЗПО изравнителна вноска по ГДД 2018 г. Преведените суми покриват в пълен размер вземанията, които са присъединени от публичния изпълнител с процесното разпореждане.

Съгласно чл. 169, ал. 3 ДОПК, при наличието на няколко публични вземания, които длъжникът не е в състояние да погаси едновременно до започване на принудителното им събиране, той може да заяви пред компетентния орган кое от тях погасява, а ако не

е заявил това, те се погасяват съразмерно. В случая А. И. е заявила, че с внесената сума в размер на 1933,33 лв. погасява задължението си за здравно осигуряване, представляващо изравнителна вноска за 2018 г., а с внесената сума от 1208, 33лв. - задължението си за ДЗПО, представляващо изравнителна вноска за 2018г., т.е. направила е волеизявление кои свои задължения погасява, като ги е индивидуализирала по вид, период и основание. Този извод не се променя от това, че в платежните нареждания не е посочен номера на документа, т.е. по коя декларация обр. 6 (с какъв входящ номер) са съответните задължения, тъй като пределно ясно и конкретно е посочено за погасяването на какъв вид публично задължение е предназначено плащането и за кой период то се отнася. Изявлението на жалбоподателката е обективизирано в самите платежни нареждания от 27.05.2019г., следователно то е направено в седмодневния срок, установен в разпоредбата на чл.221, ал.7 ДОПК, до започване на принудителното събиране. Вместо обаче да се съобрази с волята на лицето, публичният изпълнител е разпределил сумите, като ги е отнесъл за погасяване на други задължения на лицето по изпълнителното дело. Горестоящият орган - директорът на ТД на НАП обаче неправилно и в противоречие с разпоредбата на чл.169, ал.3 ДОПК е приел, че разпределението е законосъобразно извършено. Изявлението кое задължение се погасява от внесените суми обвързва публичния изпълнител и той е длъжен да се съобрази с него. Нормата на чл.169, ал.3 ДОПК е императивна и неспазването ѝ води до незаконосъобразност на извършеното от публичния изпълнител разпределение на суми, което не зачита волеизявлението на длъжника за погасяване на задълженията, направено до започване на принудителното изпълнение. Като не е съобразил това обстоятелство, директорът на Тд на НАП С. е стигнал до неправилен извод относно законосъобразността на тези действия на публичния изпълнител.

Предвид изложеното дотук, Решение № ПИ-470/26.11.2019 г. на директора на ТД на НАП С., се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При този изход на спора, следва да бъде уважено искането на жалбоподателя да му бъдат присъдени разносните за платена държавна такса и за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-470/26.11.2019г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на А. И. И. срещу Разпореждане за присъединяване изх. № С190022-105-0150606/22.05.2019г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ТД на НАП - С. да заплати на А. И. И. разноски по делото в размер на 190 лв. (сто и деветдесет лева).

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

